

מסכת תרומות

פרק ב

א. אין תורמין מטהhor על הטעמאות. ואם פרומו, פרומתו פרומה. באמת אמרו, העגול של דבלת שגטמא מזקצטו, תורם מן הטהhor שיחס בו על הטעמא שיש בו. וכן אגדה של ירך, וכן ערמה. היו שני עגולים, שני אגדות, שני ערמות, אחת טמאה ואחת טהורה, לא יתרם מזה על זה. רבי אליעזר אומר, תורמין מן הטהhor על הטעמאות:

ב. אין תורמין מן הטעמא על הטהhor. ואם פרם, שוגג, פרומתו פרומה, מזיד, לא עשה כלום. וכן בנו לוי שהיה לו מעשר טbel, היה מפריש עלייו והולך, שוגג, מה שעשה, עשי, מזיד, לא עשה כלום. רבי יהודה אומר, אם היה יודע בו בתקלה, אף על פי שהויא שוגג, לא עשה כלום:

ג. המטבח כלים בשבת, שוגג, ישפמש בהם, מזיד, לא ישפמש בהם. המעשר והמבשל בשבת, שוגג, יאכל, מזיד, לא יאכל.

הנוטע בשכחת, שוגג, יקימ, מזיד, יעקר. ובשביעית, בין שוגג לבין

מזיד, יעקר:

ד. אין תורמין מפני על שאיןנו מינו. ואם תרם, אין פרומתו
תרומה. כל מין חטאים, אחד. כל מין פאנים וגרוגרות וקבלה, אחד.
ותורם מזה על זה. כל מקום שיש כהן, תורם מן היפה. וכל מקום
שאין כהן, תורם מן המתקיים. רבי יהודה אומר, לעולם הוא תורם
מן היפה:

ה. תורמין בצל קטן שלם, ולא חצי בצל גדול. רבי יהודה אומר,
לא כי, אלא חצי בצל גדול. וכן היה רבי יהודה אומר, תורמין
בצלים מבני האדרינה על הכהנים, אבל לא מן הכהנים על בני
האדירנה, מפני שהוא מאכל פוליטיקון:

ו. ותורמין זיתי שאין על זיתי כבש, ולא זיתי כבש על זיתי שאין.
וינו שאין מבשל על המבשל, ולא מן המבשל על שאיןו מבשל.
זה הכלל, כל שהוא כללם בחברו, לא יתרם מזה על זה, אבל מן
היפה על הרע. וכל שאין כללם בחברו, תורם מן היפה על הרע,
אבל לא מן הרע על היפה. ואם תרם מן הרע על היפה, פרומתו
תרומה, חוץ מן הזגין על החטאים, שאין אכל. והקשות והמלפפון,
מפני אחד. רבי יהודה אומר, שני מינין:

